

РЕШЕНИЕ

№ 41753

гр. София, 12.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 04.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **10102** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Производството е образувано по депозирана жалба от Д. А. А. от [населено място], чрез адв.Кр. Ч., съдебен адрес – [населено място], [улица], тел. , срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 1629/25-4332-004200/13.08.2025г., издадена от ПИ 01 група 01 сектор в отдел Пътна полиция при СДВР за налагане на ПАМ- прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик за срок от 6 месеца.

В жалбата се твърди за незаконосъобразност на оспорения акт, поради несъответствие с изискванията по чл. 172, ал.1 от ЗДвП и чл. 59,ал.2 ,т. 4 от АПК за мотивираност. ЗППАМ се счита и за материално незаконосъобразен ИАА.Направеното искане е за отмяна на Заповед за прилагане на ПАМ № 1629/25-4332-004200/13.08.2025г.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно и своевременно призован, не се явява.Представява се от адв.Ч., която поддържа жалбата по изложените в същата съображения. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът – ПИ 01 група 01 сектор в отдел Пътна полиция при СДВР,редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура не е заявила становище по основателността на жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 24.07.2025г. жалбоподателят управлявал собствения си лек автомобил марка „Волво В 70“, с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] с посока на движение по [улица]от [улица]към

[улица]и на кръстовището с [улица]поради неспазване на дистанция реализирал ПТП с намиращия се пред него автомобил Пежо 3008“ с рег. [рег.номер на МПС] .След като бил поканен водачът- жалбоподателят отказал да бъде тестван за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство Дрегер Алкотест 7510 ARPM-0390. Издаден му е талон за медицинско изследване. За констатирано нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП мл. автоконтрольор при Отдел „ПП“ –СДВР съставил срещу жалбоподателя АУАН Серия GA, № 3276501 от 24.07.2025г.

Издадена е Заповед за прилагане на ПАМ № 1629/25-4332-004200/13.08.2025г. по чл. 171 т.2 а б. б ЗДвП на издадена от ПИ 01 група 01 сектор в отдел Пътна полиция при СДВР за налагане на ПАМ- прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик за срок от 6 месеца.Като факти в ПАМ е записано, че е съставен АУАН Серия GA, № 3276501 от 24.07.2025г. и че жалбоподателят в управлявал на посочените място и време собствения си автомобил „ с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установено с техническо средство Дрегер Алкотест 7510 ARPM-0390, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух“. Като правни основания са посочени и чл. 171 т.2 а б. б ЗДвП, и чл.171 т.1 б. б от ЗДвП.

По делото са приети документите от административната преписка и представените от страните.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна с правен интерес от оспорването, в срок и против акт, подлежащ на съдебен контрол пред настоящия съд. Разпоредбата на чл. 61 АПК препраща към чл. 18а от АПК, където се уреждат начините за съобщаване на издадения административен акт, съобщения и книжа в административното производство. Разпоредбата на чл. 18а, ал. 7 АПК предвижда устно уведомяване за издадения акт, като равнозначна възможност от предвидените начини за съобщение/връчване.Когато това се извършва следва да има разпореждане на административния орган за този начин за съобщаване на акта, извършването на което се удостоверява писмено с подпис на извършилото го длъжностно лице. Писменото удостоверение се прилага към преписката и на адресата се съобщава, че може да получи документите или книгата в 7 дневен срок, след изтичане на който те се смятат връчени. В случая процесната ЗППАМ № 1629/25-4332-004200 е от 13.08.2025г. и в приложената към нея разписка е записано “ получих препис от ЗППАМ рег. №...../ 12.08.2025 г .“ и в графата за подпис на адресата А. е записано - “ уведомен по телефон във връзка с чл.18 а ал.7 от АПК“- но не е посочено кога/ дата/ адресатът е “ уведомен по телефон“, както и липсва подпис на длъжностно лице,което да удостовери този начин за съобщаване на акта, поради което разглеждания случай е извън хипотезата на връчване/уведомяване на административния акт по чл.18 а ал.7 от АПК.Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, ал.1, т. 1 от същия закон се издават с мотивирана заповед на ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или на оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи с оглед разпоредбата на чл.

165, ал.1 от Закона за движение по пътищата. Предвид тази правна уредба и представените по делото заповеди на министъра на вътрешните работи и на директора на СДВР съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Изискването за мотивиране на акта по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК е насочено към стриктно посочване на фактическите основания и съпоставянето им с правните такива, от които административният орган черпи правомощието си да издаде постановения отказ. Посочването на фактическите и правни основания за издаването на акт от страна на органа са предпоставка, обуславяща възможността за упражняване на контрол върху същия, а и за възможността за организиране на адекватна защита спрямо него. Задължението по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК налага обективизирането в административния акт на конкретни и ясни твърдения за настъпили юридически факти, включени във фактическия състав на относимата правна норма. Съгласно Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС на Република България, мотивите към административния акт могат да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни и подчинени на издателя на акта длъжностни лица или органи, като за да е спазено това изискване, следва тези документи и установените правнорелевантни обстоятелства да са приобщени към акта с цитирането им, с което да е спазен принципът за самостоятелност, респ. непосредственост при осъществяване на административното производство от административния орган, поради което не е било необходимо тези факти да се приповтарят и като мотиви на издадения административен акт.

В оспорената Заповед за прилагане на ПАМ № 1629/25-4332-004200/13.08.2025г. са посочени различни правни основания, а именно по чл. 171 т.2 а б. 6 ЗДвП, съответстващ на прекратяване на регистрацията на ППС, и по чл.171 т.1 б. 6 от ЗДвП, съответстващ на временно отнемане на СУМПС. Наложена ПАМ е прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик. От една страна, в ЗППАМ се позовава и се препраща към АУАН Серия ГА, № 3276501 от 24.07.2025г. / допустим подход, предвид Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС/ - който АУАН касае отказ за тестване за алкохол, а от друга страна - органът е приел в ЗППАМ, че жалбоподателят е тестван „с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда“. Предвид изброяването на различни фактически и правни основания в акта, и тъй като фактическите основания са взаимоизключващи се - жалбоподателят, и е отказал да бъде тестван с техническото средство- съгласно АУАН, към който препраща ЗППАМ, и едновременно с това не е отказал, тъй като бил тестван със същото техническо средство, установило концентрация на алкохол над 0,5 на хиляда – записано в ЗППАМ, то не са ясни кои са конкретните съображения на органа за налагане на процесната ПАМ. Известно е, че съдебният контрол за материална законосъобразност на ИАА обхваща преценката дали са установените от компетентния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ и доколко същите се субсумират в нормата, възприета като правно основание за неговото издаване, съответно - следват ли се разпоредените с акта правни последици. В случая, посочените в ЗППАМ съображения на АО са неясни, противоречиви и както се посочи – при взаимоизключващи се фактически твърдения, което води до неопределеност относно действителната воля на административния орган и нарушава правото на защита на адресата, а за съда не съществува възможност да извърши дължимата проверка за съответствие на оспорения ИАА с материалния закон в изложения по - горе смисъл. Съдът намира, че е налице отменително основание по чл. 146, т.2 от АПК.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК и при своевременно направеното искане, на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски в размер на 810 лв., от които 800 лв. за платен в брой адвокатски хонорар и 10 лв. за ДТ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 81- ви състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по оспорването по жалба на Д. А. А. от [населено място], чрез адв.К. Ч., съдебен адрес – [населено място], [улица], Заповед за прилагане на ПАМ № 1629/25-4332-004200/13.08.2025г., издадена от ПИ 01 група 01 сектор в отдел Пътна полиция при СДВР за налагане на ПАМ- прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. А. А. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] разноски по делото в размер на 810 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: